

alligevel ikke vil gøre det i Dag, hvis vort Underændringsforslag bliver forkastet, er det, fordi vi har det Haab, at det mellem anden og tredje Behandling skulde kunne lykkes at opnaa en anden Affattelse af Forslaget under Nr. 11. Det er nemlig kommet ind under Arbejdet i Udvalget i sidste Øjeblik og har ikke været Genstand for nogen indgaaende Drøftelse.

Endelig stiller det samme Mindretal et Ændringsforslag under Nr. 13 vedrørende den Procent, som kan anvendes ved Erhvervsbeskatningen. For alle Kommuner udenfor København og Frederiksberg er det saaledes, at Erhvervsskatten kan paalignes med $\frac{2}{3}$ af Ligningsprocenten, medens den for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende kun kan paalignes med $\frac{2}{3}$ af Skatteprocenten. Ogsaa dette er et urimeligt Forhold. Ligningsprocenten er næsten overalt højere end Skatteprocenten og mange Steder betydeligt højere end Skatteprocenten. Naar man har en Skatteprocent af 8, er Ligningsprocenten udenfor København og Frederiksberg i mange Kommuner 12, og dér kan der da anvendes $\frac{2}{3}$ af de 12 pCt. som Erhvervsskatteprocent, medens man i København og Frederiksberg kun maa anvende $\frac{2}{3}$ af Skatteprocenten. Vi stiller derfor Forslag om, at man ogsaa for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende faar Ret til at anvende en Skatteprocent, der er $\frac{2}{3}$ af den Gennemsnitsprocent, hvormed Skat til disse Kommuner som Opholdskommune svares i Henhold til den i disse Kommuner gældende Ratebeskatning. Der ved vil man opnaa, at de samme Forhold, der gælder i Provinserne, ogsaa gælder for København-Frederiksberg. Det forekommer Mindretallet, at det er rimeligt, at Forholdene saa vidt muligt er ens for samtlige Kommuner, og det vil man ikke kunne naa, hvis ikke vort Ændringsforslag Nr. 13 vedtages.

Ændringsforslagene Nr. 14, 17 og 18 slutter sig til Ændringsforslag Nr. 13 og behøver derfor gentage, at jeg paa det store Mindretals Vegne anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene Nr. 6, 7, 20 og 23 og paa det mindre Mindretals Vegne anbefaler ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 8, Underændringsforslag Nr. 12 og Ændringsforslagene Nr. 13, 14, 17 og 18.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede Udvalg for den i det store og hele velvillige Behandling, som det her foreliggende Lovforslag har faaet, og gan-

ske særlig takker jeg for den Tilslutning, som Udvalget har givet de af mig stillede Ændringsforslag. Ved Lovforslagets Forelæggelse bebudede jeg, at jeg muligvis vilde stille nogle Ændringsforslag udover dem, der forelaa i selve Lovforslaget, og det kan naturligvis kun glæde mig, at Udvalget har givet disse Ændringsforslag Tilslutning. Jeg skal her først og fremmest pege paa Ændringsforslag Nr. 3 angaaende Indførelse af Skattepligt for Søfolk i indenlandsk Fart og Ændringsforslaget under Nr. 21 til § 16, som indfører en klar Regel med Hensyn til Arbejdsgiveres Pligt til Tilbageholdelse af Skat, som ugifte Skatteydere ikke maatte have betalt. Baaede fastsættes det her under en lempelig Form, i hvilke Tilfælde Arbejdsgivere, som forsømmer deres Pligt, kan idømmes Bøder, idet Bøden kun kommer til at omfatte Oversiddens af Pligten til at besvare Henvendelser fra Kommunalbestyrelsen, medens Erstatningspligt for Arbejdsgivere, som forsømmer Tilbageholdelse af ugifte Skatteyders Løn, naar disse ikke har betalt Skat, først indtæder, naar der fra Kommunalbestyrelsens Side er forsøgt Udpantning hos vedkommende forsømmelige Skatteyder. Dernæst Ændringsforslag Nr. 22, hvorefter der ved Tilbagebetaling af for meget erlagt Skat ogsaa tilkommer Skatteyderen en Rente af 5 pCt. fra Indbetalingsdagen og ikke som hidtil blot Tilbagebetaling af det for meget erlagte Beløb. Det Antal Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget, har jeg tiltraadt, og jeg har ogsaa tiltraadt de forskellige Ændringsforslag, som er stillet af et Flertal; og disse Forslag kan jeg derfor tilraade det høje Ting at stemme for.

Derimod maa jeg fraraade, at Tinget giver Tilslutning til de af Mindretallet, baaede det større og det mindre, stillede Ændringsforslag. Jeg er enig med Udvalgets Flertal i, at der ikke er nogen Anledning til at indføje i § 4 Ændringer, som tilvejbriinger en større Bevægelsesfrihed med Hensyn til Tillags- og Fradragsreglerne, ligesom jeg heller ikke kan se Berettigelsen af det Krav, som rejses gennem Ændringsforslag Nr. 20, hvorefter man skal fordoble den hidtil fastsatte Skat paa Aktieselskaber. Disses Aktionærer er jo i Virkeligheden i Forvejen Genstand for en Dobbeltbeskatning, og jeg finder ikke, at der er nogen Anledning til yderligere at understrege og forstærke dette Forhold ved Tilslutning til det Forslag, som er stillet af Mindretallet. Heller ikke kan jeg finde, at Ændringsforslaget under Nr. 23, som foreslaar indført en dobbelt